

Αρ. Φακ.: Α/Π 11.17.001.53/2013

ΑΠΟΦΑΣΗ

Παράπνο για προσβολή του δικαιώματος προστασίας των προσωπικών δεδομένων του βουλευτή κ. Αντρέα Θεμιστοκλέους με τη δημοσιοποίηση πιστωτικών λογαριασμών και/ή χρεωστικών υπολοίπων του λογαριασμού του στη ΣΠΕ Κρασοχωρίων σε δημοσιεύματα της εφημερίδας «Χαραυγή».

Η δικηγόρος Νάσια Παπακωνσταντίνου, ενεργώντας για λογαριασμό του πελάτη της κ. Αντρέα Θεμιστοκλέους, με επιστολή της με ημερομηνία 25.10.2013 την οποία απέστειλε με το τηλεμοιότυπο-fax την 1.11.2013, υπέβαλε παράπνο στο Γραφείο Επιτρόπου Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα κατά της εφημερίδας «Χαραυγή», της Συνεργατικής Κεντρικής Τράπεζας, της ΣΠΕ Κρασοχωρίων και του Γραμματέα της ΣΠΕ Κρασοχωρίων, για παραβίαση των προσωπικών δεδομένων του πελάτη της με τη δημοσιοποίηση πιστωτικών λογαριασμών και/ή χρεωστικών υπολοίπων του λογαριασμού του στη ΣΠΕ Κρασοχωρίων σε δημοσιεύματα της εφημερίδας «Χαραυγή» στην έκδοση Αρ. Φύλλου 13929 ημερομηνίας 7.10.2013 στην 3^η σελίδα με τίτλο: «Με ακάλυπτα δάνεια ο Αντρέας Θεμιστοκλέους» καθώς και στην έκδοση ημερομηνίας 8.10.2013 στην 4^η σελίδα με τίτλο: «Κύριε Ιωνά συλλάβετε τον, μπορείτε;».

2.1. Ο κ. Αντρέας Θεμιστοκλέους είναι βουλευτής και συνεπώς είναι δημόσιο πρόσωπο.

2.2. Η ερμηνεία του όρου «δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα» ή «δεδομένα» δίδεται στο άρθρο 2 των περί Επεξεργασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (Προστασία του Ατόμου) Νόμων του 2001 μέχρι 2012 (Ν. 138(Ι)/2001 όπως τροποποιήθηκε με τους Ν. 37(Ι)/2003 και Ν. 105(Ι)/2012), στο εξής «ο Νόμος»:

««δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα» ή «δεδομένα» σημαίνει κάθε πληροφορία που αναφέρεται σε υποκείμενο των δεδομένων που βρίσκεται εν ζωή. ».

Επίσης στο άρθρο 2 του Νόμου δίδεται η ερμηνεία του όρου «ευαίσθητα δεδομένα»:

««ευαίσθητα δεδομένα» σημαίνει τα δεδομένα που αφορούν τη φυλετική ή εθνική προέλευση, τα πολιτικά φρονήματα, τις θρησκευτικές ή φιλοσοφικές πεποιθήσεις, τη συμμετοχή σε ένωση, σωματείο και συνδικαλιστική οργάνωση, την υγεία, την ερωτική ζωή και ερωτικό προσανατολισμό, καθώς και τα σχετικά με ποινικές διώξεις ή καταδίκες,».

2.3 Συνεπώς η πληροφορία που αφορά την ύπαρξη πιστωτικού λογαριασμού και/ή το χρεωστικό υπόλοιπο λογαριασμού οπουδήποτε ατόμου σε Συνεργατική Πιστωτική Εταιρεία είναι προσωπικό δεδομένο, το οποίο αφενός δεν εμπίπτει στην κατηγορία των

ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων και αφετέρου είναι σχετικό με την ιδιωτική ζωή του ατόμου.

3. Η προστασία των δεδομένων συνδέεται στενά με τον σεβασμό της ιδιωτικής και της οικογενειακής ζωής και αυτό αντικατοπτρίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 95/46/ΕΚ της 24^{ης} Οκτωβρίου 1995, το οποίο ορίζει ότι τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την προστασία των θεμελιωδών ελευθεριών και δικαιωμάτων των φυσικών προσώπων, και ιδίως της ιδιωτικής ζωής, έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Όπως υπογράμμισε το Δικαστήριο της ΕΕ¹, το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν είναι απόλυτο, αλλά πρέπει να λαμβάνεται υπόψη σε σχέση με τον ρόλο που επιτελεί στην κοινωνία².

4.1. Σύμφωνα με το άρθρο 4(1) του Νόμου ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει να διασφαλίζει την τήρηση των βασικών αρχών της Νομιμότητας, του Σκοπού, της Αναλογικότητας, της Ακρίβειας και της Διατήρησης κατά την επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων:

«4.-(1) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας διασφαλίζει ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα-

(α) Υφίστανται θεμιτή και νόμιμη επεξεργασία·

(β) συλλέγονται για προσδιορισμένους, σαφείς και νόμιμους σκοπούς και δεν υφίστανται μεταγενέστερη επεξεργασία ασυμβίβαστη με τους σκοπούς αυτούς:

.....
(γ) είναι συναφή, πρόσφορα και όχι περισσότερα από ό,τι κάθε φορά απαιτείται ενόψει των σκοπών της επεξεργασίας:

Νοείται ότι οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν εφαρμόζονται, εφόσον η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα γίνεται για σκοπούς άσκησης των εξουσιών του Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων του Υπουργείου Οικονομικών:

Νοείται περαιτέρω ότι οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν εφαρμόζονται εφόσον η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα γίνεται για σκοπούς των αναγκών της ασφάλειας της Δημοκρατίας ή της άμυνας της Δημοκρατίας ή της δημόσιας ασφάλειας ή της διερεύνησης, διακρίβωσης και δίωξης ποινικών αδικημάτων·

(δ) είναι ακριβή και, εφόσον χρειάζεται, υποβάλλονται σε ενημέρωση·

(ε) διατηρούνται σε μορφή που να επιτρέπει τον προσδιορισμό της ταυτότητας των υποκειμένων τους μόνο κατά τη διάρκεια της περιόδου που απαιτείται για την πραγματοποίηση των σκοπών της συλλογής τους και της επεξεργασίας τους. Μετά την παρέλευση της περιόδου αυτής ο Επίτροπος δύναται με αιτιολογημένη απόφασή του, να επιτρέπει τη διατήρηση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για ιστορικούς, επιστημονικούς ή στατιστικούς σκοπούς, εφόσον κρίνει ότι δε θίγονται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση τα δικαιώματα των υποκειμένων τους ή τρίτων.».

¹ Δικαστήριο της ΕΕ, απόφαση της 9.11.2010, συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-92/09 και C-93/09 Volker und Markus Schecke και Eifert, Συλλογή 2010, σ. I-0000.

² Σύμφωνα με το άρθρο 52 παράγραφος 1 του Χάρτη, επιτρέπεται η επιβολή περιορισμών στην άσκηση του δικαιώματος προστασίας των δεδομένων υπό την προϋπόθεση ότι οι περιορισμοί αυτοί προβλέπονται από τον νόμο, σέβονται το βασικό περιεχόμενο των εν λόγω δικαιωμάτων και ελευθεριών και ότι, τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας, είναι αναγκαίοι και ανταποκρίνονται πραγματικά σε σκοπούς γενικού συμφέροντος που αναγνωρίζει η Ένωση ή στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων.

4.2. Καθιερώνονται, λοιπόν, ως θεμελιώδεις προϋποθέσεις για τη νομιμότητα κάθε επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και για τη νομιμότητα της σύστασης και λειτουργίας κάθε αρχείου, οι αρχές του σκοπού της επεξεργασίας και της αναλογικότητας των δεδομένων σε σχέση με το σκοπό.

Συνεπώς, κάθε επεξεργασία προσωπικών δεδομένων, που γίνεται πέραν του επιδιωκόμενου σκοπού ή η οποία δεν είναι πρόσφορη και αναγκαία για την επίτευξή του, δεν είναι νόμιμη.

Η αρχή της αναλογικότητας καθιερώνεται ρητά στην παράγραφο (γ) του εδαφίου (1) του άρθρου 4 του Νόμου. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας των δεδομένων έχει υποχρέωση να διασφαλίζει την τήρηση της αρχής της αναγκαιότητας και αναλογικότητας κατά την επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων και συνεπώς η δημοσιοποίηση των στοιχείων δημοσιογραφικής έρευνας που περιέχουν προσωπικά δεδομένα θα πρέπει να καθίστανται απολύτως αναγκαία για την ενημέρωση του κοινού, ήτοι για δημοσιογραφικούς αποκλειστικά σκοπούς.

Όπως παγίως γίνεται δεκτό από τα ευρωπαϊκά ανώτατα δικαστήρια, οι επιβαλλόμενοι από το νόμο περιορισμοί σε ατομικά δικαιώματα ή οι εκδιδόμενες από τις δημόσιες αρχές δυσμενείς για τον διοικούμενο πράξεις πρέπει να τηρούν την αρχή της αναλογικότητας, υπό την έννοια ότι πρέπει να είναι πρόσφοροι και αναγκαίοι για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και να μην είναι προφανώς δυσανάλογοι σε σχέση προς αυτόν. Το μέτρο είναι πρόσφορο (κατάλληλο), όταν καθιστά δυνατή την αποτελεσματική επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. Περαιτέρω το μέτρο κρίνεται αναγκαίο, όταν ο επιδιωκόμενος σκοπός δεν δύναται να επιτευχθεί με ηπιότερα μέσα, ή, κατ' άλλη διατύπωση, μεταξύ περισσότερων κατάλληλων μέτρων που επιτυγχάνουν εξίσου τον επιδιωκόμενο σκοπό, επιλέγεται εκείνο που επάγεται τις λιγότερο επαχθείς συνέπειες.

Παραπέμπω σε απόσπασμα της Απόφασης Αρ. 46/2011 της Ελληνικής Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα: «Όπως παγίως γίνεται δεκτό από τα εθνικά και ευρωπαϊκά ανώτατα δικαστήρια, οι επιβαλλόμενοι από το νόμο περιορισμοί σε ατομικά δικαιώματα ή οι εκδιδόμενες από τις δημόσιες αρχές δυσμενείς για το διοικούμενο πράξεις πρέπει να τηρούν την αρχή της αναλογικότητας, υπό την έννοια ότι πρέπει να είναι πρόσφοροι και αναγκαίοι για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και να μην είναι προφανώς δυσανάλογοι σε σχέση προς αυτόν. Το μέτρο είναι πρόσφορο (κατάλληλο), όταν καθιστά δυνατή την αποτελεσματική επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. Το μέτρο κρίνεται αναγκαίο, όταν ο επιδιωκόμενος σκοπός δεν δύναται να επιτευχθεί με ηπιότερα μέσα, ή, κατ' άλλη διατύπωση, μεταξύ περισσότερων κατάλληλων μέτρων που επιτυγχάνουν εξίσου τον επιδιωκόμενο σκοπό, επιλέγεται εκείνο που επάγεται τις λιγότερο επαχθείς συνέπειες.»

5.1. Τα άρθρα 5(2)(ε) και 6(2)(θ) του Νόμου επιτρέπουν, υπό προϋποθέσεις, την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα χωρίς τη συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων για δημοσιογραφικούς σκοπούς:

- i. για την ικανοποίηση υπέρτερου έννομου συμφέροντος στην περίπτωση του άρθρου 5(2)(ε) του Νόμου,
- ii. εφόσον δεν παραβιάζεται καθ' οιονδήποτε τρόπο το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής στην περίπτωση του άρθρου 6(2)(θ) του Νόμου.

Σύμφωνα με το άρθρο 5 του Νόμου:

«5.-(1) Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα επιτρέπεται όταν το υποκείμενο των δεδομένων έχει δώσει τη ρητή συγκατάθεση του.

(2) Επεξεργασία δεδομένων επιτρέπεται και χωρίς τη συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων όταν-

.....
(ε) η επεξεργασία είναι απαραίτητη για την ικανοποίηση του έννομου συμφέροντος που επιδιώκει ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο τρίτος στον οποίο ανακοινώνονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, υπό τον όρο ότι τούτο υπερέχει των δικαιωμάτων, συμφερόντων και θεμελιωδών ελευθεριών των υποκειμένων των δεδομένων.».

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του Νόμου:

«6.-(1) Απαγορεύεται η συλλογή και επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων.

(2) Κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται η συλλογή και η επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων, όταν συντρέχουν μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

.....
(θ) η επεξεργασία πραγματοποιείται αποκλειστικά για δημοσιογραφικούς σκοπούς ή στο πλαίσιο καλλιτεχνικής έκφρασης και εφόσον δεν παραβιάζεται καθ' οιονδήποτε τρόπο το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής.».

5.2. Δεν υφίσταται υποχρέωση ενημέρωσης του υποκειμένου των δεδομένων όταν η συλλογή των δεδομένων γίνεται αποκλειστικά για δημοσιογραφικούς σκοπούς, σύμφωνα με το εδάφιο (5) του άρθρου 11 του Νόμου.

«(5) Με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων που αναφέρονται στα άρθρα 12 και 13, η υποχρέωση ενημέρωσης δεν υφίσταται όταν η συλλογή γίνεται αποκλειστικά για δημοσιογραφικούς σκοπούς.».

6. Το Άρθρο 19 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας προστατεύει την ελευθερία του λόγου και της εκφράσεως. Το Συνταγματικό δικαίωμα της ελευθερίας του λόγου και κατ' επέκταση της δημοσιογραφικής ελευθερίας και το δικαίωμα της προστασίας των προσωπικών δεδομένων βάσει εναρμονιστικής νομοθεσίας θα πρέπει με βάση τα πιο πάνω να σταθμίζονται και να εξισορροποούνται, με υπέρτερη όμως την εξυπηρέτηση του δικαιώματος πληροφόρησης της κοινής γνώμης έναντι του δικαιώματος προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα όταν δεν παραβιάζεται η ιδιωτική και οικογενειακή ζωή.

7.1. Κατά τη διάρκεια εξέτασης του παραπόνου διεξήγαγα εκτεταμένη αλληλογραφία και έλαβα τις απόψεις/θέση/σχόλια (α) του κ. Χριστάκη Λουκά, δικηγόρου της επιτροπείας και του Γραμματέα της Συνεργατικής Πιστωτικής Εταιρείας ΣΠΕ Κρασοχωριών, με την επιστολή του ημερομηνίας 27.11.2013, (β) του κ. Μάριου Ξενίδη, Επικεφαλή της

Μονάδας Κανονιστικής Συμμόρφωσης της Συνεργατικής Κεντρικής Τράπεζας Λτδ, με την επιστολή του με Αρ. Φακ. 110/13 και ημερομηνία 9.12.2013, (γ) της κ. Ζήνας Στυλιανού, δικηγόρου στη δικηγορική εταιρεία Αργεντούλα Ιωάννου Δ.Ε.Π.Ε. εκ μέρους της εφημερίδας «Χαραυγή», με τις επιστολές της με ημερομηνίες 10.2.2014 και 11.3.2014, καθώς και (δ) της κ. Νάσιας Παπακωνσταντίνου, δικηγόρου του παραπονούμενου κ. Α. Θεμιστοκλέους, με τις επιστολές της με ημερομηνίες 7.2.2014 και 19.2.2014, τις οποίες κοινοποίησα ανάλογα με την περίπτωση στα δύο μέρη, παραπονούμενο και καθ' ου το παράπονο.

7.2. Ο κ. Χριστάκης Λουκά, δικηγόρος του Γραμματέα και της Επιτροπείας της ΣΠΕ Κρασοχωριών (η οποία μετονομάστηκε σε ΣΠΕ ΤΡΟΟΔΟΥΣ ΛΤΔ μετά από τη συγχώνευση με τη ΣΠΕ Κυπερούντας που έγινε στις 2.11.2013) αρνείται κατηγορηματικά ότι οι πελάτες του άμεσα (έδωσαν) ή έμμεσα (επέτρεψαν να δοθεί ή να αποκαλυφθεί) οποιαδήποτε πληροφορία που αφορά πιστωτικές διευκολύνσεις ή χρεωστικά ή πιστωτικά υπόλοιπα λογαριασμού του κ. Θεμιστοκλέους σε οποιοδήποτε μη εξουσιοδοτημένο πρόσωπο, φυσικό ή νομικό, ή σε οιονδήποτε μέσο επικοινωνίας και ειδικότερα στην εφημερίδα «Χαραυγή». Ο κ. Χριστάκης Λουκά ισχυρίζεται ότι οι πελάτες του δεν έχουν καμία σχέση με την ισχυριζόμενη διαρροή ή αποκάλυψη αφού το δημοσίευμα (ημερομηνίας 7.10.2013) αναφέρει τα εξής: «Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τα πρακτικά της Επιτροπής Ελέγχου της Συνεργατικής Κεντρικής Τράπεζας που συνεδρίασε στις 21.5.2013, από επιτόπιο έλεγχο της Μονάδας Εσωτερικής Επιθεώρησης της ΣΠΕ Κρασοχωριών, στην οποία έχει τον πιστωτικό λογαριασμό του ο κ. Ανδρέας Θεμιστοκλέους, διαπιστώθηκε πως ...».

7.3. Ο κ. Μάριος Ξενίδης, στην απαντητική επιστολή του εκ μέρους της Συνεργατικής Κεντρικής Τράπεζας Λτδ, αφού αναφέρει ότι σύμφωνα με το εν λόγω δημοσίευμα τα στοιχεία προκύπτουν «από τα πρακτικά της Επιτροπής Ελέγχου της Συνεργατικής Κεντρικής Τράπεζας που συνεδρίασε στις 21.5.2013», ισχυρίστηκε ότι τα πρακτικά της Επιτροπής Ελέγχου κοινοποιούνται μόνο στα μέλη της Επιτροπής Ελέγχου της Συνεργατικής Κεντρικής Τράπεζας και στην Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου ως εποπτική αρχή και σε καμία περίπτωση δεν αποκαλύπτονται σε οποιοδήποτε μη εξουσιοδοτημένο πρόσωπο και ότι λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα για την ασφάλεια και προστασία των δεδομένων.

7.4. Η κ. Ζήνα Στυλιανού εκ μέρους της Αργεντούλα Ιωάννου Δ.Ε.Π.Ε., δικηγόρων της εκδοτικής εταιρείας Τηλέγραφος Λτδ-Εφημερίδας «Χαραυγή», στις απαντητικές επιστολές της ισχυρίστηκε ότι η δημοσιοποίηση των προσωπικών δεδομένων του παραπονούμενου στην εφημερίδα «Χαραυγή» έγινε για δημοσιογραφικούς σκοπούς επειδή (α) υπήρχε δικαιολογημένο ενδιαφέρον του κοινού για τον τεράστιο όγκο μη εξυπηρετούμενων δανείων και των μεγάλων αναγκών κεφαλαίων που έφεραν την κρατικοποίηση του Συνεργατισμού, (β) το θέμα βρισκόταν στην επικαιρότητα και ήταν θέμα συζήτησης τόσο από πολιτικά κόμματα όσο και από βουλευτές εντός της Βουλής και είχαν διατυπωθεί πολιτικές απόψεις για ακάλυπτα δάνεια τα οποία είχαν συναφθεί χωρίς εγγυήσεις και/ ή χωρίς εγγυητές και έγινε λόγος για χαλαρή και επιεική τραπεζική πρακτική, καθώς και για πιθανό πρόβλημα λειτουργίας του θεσμού της νομοθετικής εξουσίας, (γ) ο κ. Θεμιστοκλέους λόγω της φύσης του λειτουργήματος του ως βουλευτής

συμμετείχε σ' αυτήν τη συζήτηση και στη λήψη αποφάσεων και (δ) τα επίμαχα δημοσιεύματα αφορούσαν δημοσιογραφική ενημέρωση του κοινού και δημόσια κριτική σε δημόσιο πρόσωπο στο πλαίσιο δημοσιογραφικού ελέγχου προκειμένου η κοινή γνώμη να βεβαιωθεί ότι οι βουλευτές που ασκούν δημόσιο λειτουργήμα (ήτοι ο κ. Θεμιστοκλέους) ανταποκρίνονται στα δημόσια καθήκοντα τους και το σκοπό της αποστολής τους και επομένως εξυπηρετούσαν το δημόσιο συμφέρον.

Παραθέτω σχετικά αποσπάσματα από τις επιστολές με ημερομηνίες 10.2.2014 και 11.3.2014:

«Όταν η κοινωνία συγκλονίζεται και βρίσκεται αντιμέτωπη με ένα Κράτος που οικονομικά είναι παράλυτο, όταν οι καταθέσεις των πολιτών σε Τράπεζα Κύπρου και Λαϊκή Τράπεζα «κουρεύτηκαν», όταν ο Συνεργατισμός κρατικοποιήθηκε εν μία νυκτί, και οι βουλευτές κλήθηκαν να λάβουν αποφάσεις για τα ζητήματα αυτά και αποφάσισαν, οι πολίτες δικαιούνται να γνωρίζουν για την συναλλακτική πρακτική των Βουλευτών και ειδικότερα για το πώς διαχειρίζονται τις δικές τους υποχρεώσεις σε σχέση με Πιστωτικά Ιδρύματα για τα οποία καλούνται να λάβουν και έλαβαν αποφάσεις.»

«... είναι λοιπόν, απόλυτα λογικό η κοινή γνώμη και οι πολίτες, να έχουν άμεσο ενδιαφέρον και/ή συμφέρον να ενημερώνονται κατά πόσων οι βουλευτές όπως ο κ. Θεμιστοκλέους, (βουλευτής του κόμματος που τάχθηκε με σθένος υπέρ της κρατικοποίησης του Συνεργατισμού), αυτοί που δημόσια κατηγορούν τον Συνεργατισμό και τις πρακτικές του ως μίasma για την κοινωνία και την οικονομία, υπήρξαν μέρος της όλης «χαλαρής και επεικούς τραπεζικής πρακτικής» της οποίας και έδωσαν «λύση» εντός της Βουλής.»

7.5. Η κ. Νάσια Παπακωνσταντίνου, δικηγόρος του παραπονούμενου κ. Α. Θεμιστοκλέους, σχολιάζοντας το περιεχόμενο των πιο πάνω επιστολών ισχυρίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι ο πυρήνας ενός δικαιώματος παύει να υπάρχει όταν επεμβαίνει στον πυρήνα ενός άλλου δικαιώματος και το επικαλούμενο δικαίωμα έκφρασης δεν μπορεί να αποστερεί και/ή καταστρατηγεί το δικαίωμα προστασίας των προσωπικών δεδομένων του πελάτη της και ότι τα εν λόγω δημοσιεύματα είχαν ως μοναδικό σκοπό τον αδικαιολόγητο διασυρμό και τη δυσφήμιση του πελάτη της ως επώνυμου προσώπου.

8.1. Από την μαρτυρία που τέθηκε ενώπιον μου δεν προκύπτουν στοιχεία που να θέτουν σε αμφισβήτηση τη θέση/ισχυρισμό του κ. Χριστάκη Λουκά και συνεπώς δεν τεκμηριώνεται ότι έγινε οποιαδήποτε παραβίαση προσωπικών δεδομένων του παραπονούμενου από το Γραμματέα ή την Επιτροπεία της ΣΠΕ Κρασοχωρίων (η οποία μετονομάστηκε σε ΣΠΕ ΤΡΟΟΔΟΥΣ ΛΤΔ).

8.2. Αναφορικά με την απάντηση του κ. Μάριου Ξενίδη σημειώνω ότι η αρμοδιότητα μου για εξέταση του παραπόνου περιορίζεται σε διοικητικής φύσης έρευνα και από την ενώπιον μου μαρτυρία δεν στοιχειοθετείται παραβίαση προσωπικών δεδομένων του παραπονούμενου από τα μέλη της Επιτροπής Ελέγχου της Συνεργατικής Κεντρικής Τράπεζας ή άλλο μέλος του προσωπικού της Συνεργατικής Κεντρικής Τράπεζας Λτδ.

8.3. Σε σχέση με τον ισχυρισμό της κ. Νάσιας Παπακωνσταντίνου ότι τα εν λόγω δημοσιεύματα είχαν ως μοναδικό σκοπό τον αδικαιολόγητο διασυρμό και τη δυσφήμιση του πελάτη της ως επώνυμου προσώπου διευκρινίζω ότι δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητες του Επιτρόπου Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα να εξετάσει αν ένα δημοσίευμα είναι δυσφημιστικό, ούτε έχει τεθεί ενώπιον μου οποιαδήποτε απόφαση αρμοδίου δικαστηρίου ή αγωγή η οποία εκδικάζεται ενώπιον δικαστηρίου η οποία να σχετίζεται με την παρούσα υπόθεση/παράπονο.

9.1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου (ε) του εδαφίου (2) του άρθρου 5 του Νόμου επιτρέπεται η επεξεργασία (απλών ή μη ευαίσθητων) δεδομένων χωρίς τη συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων όταν η επεξεργασία είναι απαραίτητη για την ικανοποίηση υπέρτερου έννομου συμφέροντος, όπως της δημοσιογραφικής πληροφόρησης του κοινού, χωρίς μάλιστα να υφίσταται το δικαίωμα ενημέρωσης του υποκειμένου των δεδομένων όπως ρητά αναφέρεται στο εδάφιο (5) του άρθρου 11 του Νόμου αφού «η υποχρέωση ενημέρωσης δεν υφίσταται όταν η συλλογή γίνεται αποκλειστικά για δημοσιογραφικούς σκοπούς».

Παραθέτω σχετικό απόσπασμα και από τον Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας:

«14. ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΠΟΡΡΗΤΟ

Οι λειτουργοί έχουν την ηθική υποχρέωση να τηρούν την επαγγελματική εχεμύθεια αναφορικά με την πηγή πληροφοριών που λήφθηκαν εμπιστευτικά. Δημοσιογράφος δεν υποχρεούται να αποκαλύψει την πηγή των πληροφοριών του. Παράλληλα, είναι υποχρέωση του δημοσιογράφου να βεβαιώνεται ότι οι πηγές του και οι πληροφορίες που παρέχουν είναι έγκυρες.».

Ως εκ τούτου οι δημοσιογράφοι δεν είναι υποχρεωμένοι να αποκαλύψουν την πηγή των πληροφοριών τους ούτε στον Επίτροπο Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα.

9.2. Η προστασία των προσωπικών δεδομένων των δημοσίων προσώπων και ιδιαίτερα των πολιτικών είναι λόγω αυτής της ιδιότητας τους μειωμένη σε σχέση με άλλα άτομα, χωρίς βέβαια αυτό να σημαίνει ότι δεν τυγχάνουν προστασίας αφού και τα πρόσωπα που είναι γνωστά στο ευρύ κοινό έχουν έννομη και δικαιολογημένη προσδοκία ότι η προσωπική τους ζωή θα προστατευτεί επαρκώς, όπως αναφέρει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΔΑ) σε απόφαση του σε προσφυγή της πριγκίπισσας Καρολίνας του Μονακό εναντίον αποφάσεων των γερμανικών δικαστηρίων που δεν προστάτεψαν το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής της ζωής σχετικά με τη δημοσίευση φωτογραφιών της (Case of Von Hannover v. Germany (no.2) (Applications nos. 40660/08 and 60641/08) ημερομηνίας 7.2.2012).

Όμως το ΕΔΔΑ έχει αναγνωρίσει ότι τα όρια της αποδεκτής κριτικής έναντι των πολιτικών και των δημοσίων προσώπων είναι ευρύτερα από ότι έναντι των απλών ιδιωτών, ιδιαίτερα όταν αυτοί συμμετέχουν στην άσκηση της πολιτικής διακυβέρνησης ή της δημόσιας διοίκησης. Ο φορέας του Δικαιώματος οφείλει να ανέχεται επεμβάσεις στην προσωπικότητά του, οι οποίες είναι άμεσα συνδεδεμένες με τον τρόπο ζωής που ο ίδιος επέλεξε. Πιο συγκεκριμένα, όποιος με την εν γένει κοινωνική του παρουσία δικαιολογεί την ανάπτυξη δημόσιου ενδιαφέροντος πρέπει εκ των προτέρων να είναι διατεθειμένος

να αποδεχθεί και τις όποιες επεμβάσεις στη σφαίρα της προσωπικότητας του. Αυτό ισχύει για τα πρόσωπα που ασκούν δημόσιο λειτούργημα ή που συμμετέχουν στην πολιτική ζωή.

Όπως κρίθηκε από το ΕΔΔΑ στην υπόθεση Romanenko και λοιποί κατά Ρωσίας, Αρ. 19457/02, 8.10.2009 «Σε ένα δημοκρατικό σύστημα οι ενέργειες ή παραλείψεις της κυβέρνησης πρέπει να υπόκεινται σε αυστηρό έλεγχο όχι μόνο από τη νομοθετική και δικαστική λειτουργία αλλά επίσης από τον τύπο και την κοινή γνώμη»). Στην υπόθεση Guja κατά Μολδαβίας, Αρ. 14277/04, 12.2.2008, το ΕΔΔΑ τόνισε ότι «το συμφέρον που μπορεί να έχει το κοινό σε συγκεκριμένες πληροφορίες μπορεί σε κάποιες περιπτώσεις να είναι τόσο ισχυρό, ώστε να υπερβεί ακόμη και ένα νομοθετικά κατοχυρωμένο καθήκον εμπιστευτικότητας». Ιδίως σε περιπτώσεις διαφθοράς, εξαπάτησης ή παράνομων δραστηριοτήτων πολιτικών ή δημόσιων αρχών, τα επίπεδα της προστασίας που παρέχει η νομολογία του ΕΔΔΑ στην ελευθερία της έκφρασης δημοσιογράφων, ακτιβιστών και μελών ΜΚΟ είναι ιδιαίτερα υψηλά. Στις περιπτώσεις αυτές, η αποκάλυψη και δημοσιοποίηση των σχετικών πληροφοριών συνιστά ευθύνη του τύπου και εντάσσεται στο δικαίωμα πληροφόρησης του κοινού γι' αυτό εξασφαλίζεται η προστασία των δημοσιογραφικών πηγών. Η προστασία αυτή των πηγών συνιστά μία από τις βασικές προϋποθέσεις της ελευθερίας του τύπου.

9.3. Χρήσιμη αναφορά μπορεί να γίνει στο απόσπασμα από την υπ' αριθμόν 9975/1986 Απόφαση του Εφετείου Αθηνών: «σε μία δημοκρατική κοινωνία το άτομο το οποίο έχει αποφασίσει να αναλάβει οποιαδήποτε θέση θεωρείται ή μπορεί να θεωρηθεί ότι αφορά το δημόσιο βίο και προδήλως τέτοια είναι η θέση του κυβερνητικού επιτρόπου, έστω και προσωρινού, μιας Τράπεζας υπόκειται στον αμείλικτο έλεγχο του τύπου, τον οποίο, εφ' όσον δεν θίγει ανεπίτρεπτα την τιμή ή την υπόληψη του είναι υποχρεωμένος να ανεχθεί».

Χρήσιμη παραπομπή μπορεί να γίνει στην Απόφαση Αρ. 25/2005 της Ελληνικής Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα³, όπου αναφέρονται τα ακόλουθα:

«Σύμφωνα με το άρθρο 9 της Οδηγίας 95/46/ΕΚ 'Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και ελευθερία έκφρασης. Για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται αποκλειστικώς για δημοσιογραφικούς σκοπούς ή στο πλαίσιο καλλιτεχνικής ή λογοτεχνικής έκφρασης, τα κράτη μέλη προβλέπουν τις εξαιρέσεις ή παρεκκλίσεις από τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου, του κεφαλαίου IV και του κεφαλαίου VI μόνο στο βαθμό που είναι αναγκαίες ώστε το δικαίωμα της ιδιωτικής ζωής να συμβιβάζεται με τους κανόνες που διέπουν την ελευθερία της έκφρασης.'. Η Οδηγία αναφέρεται ρητά στην ελευθερία της έκφρασης και της πληροφόρησης, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 10 της ΕΣΔΑ (βλ. σκέψη 37 του προοιμίου της), το οποίο σύμφωνα με την νομολογία του ΕΔΔΑ κατοχυρώνει την ελευθερία της δημοσιογραφικής πληροφόρησης, προκειμένου τα μέσα ενημέρωσης να επιτελέσουν το 'θεσμικό' τους ρόλο σε μια δημοκρατική κοινωνία, σε τρόπο ώστε να συνυπάρχουν, στο βαθμό που είναι αναγκαίο, τα δικαιώματα από τη μια της ιδιωτικής

³ www.dpa.gr

ζωής και της πληροφοριακής αυτοδιάθεσης και από την άλλη της ελευθερίας της έκφρασης και εκείνου στην πληροφόρηση...».

Χρήσιμη παραπομπή μπορεί να γίνει στην Απόφαση Αρ. 43/2007 της Ελληνικής Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα⁴, όπου αναφέρονται τα ακόλουθα:

«Πρέπει, δηλαδή, να γίνεται μία ad hoc στάθμιση των αντιτιθέμενων συμφερόντων κατά τις αρχές της πρακτικής αρμονίας και της αναλογικής εξισορρόπησης των ... δικαιωμάτων, εφαρμόζοντας και την αρχή της αναλογικότητας ... με τέτοιον τρόπο ώστε τα προστατευόμενα αγαθά (ελευθερία της πληροφόρησης και δικαίωμα των πολιτών στην πληροφόρηση ... και δικαίωμα στην προσωπικότητα και στην προστασία του ιδιωτικού βίου και δικαίωμα του πληροφοριακού αυτοκαθορισμού) να διατηρήσουν την κανονιστική τους εμβέλεια (βλ. Α. Γέροντα, Η προστασία του πολίτη από την ηλεκτρονική επεξεργασία προσωπικών δεδομένων, Εκδ. Αντ. Σάκουλα, Αθήνα 2002, σ. 209). Η κρίση αν η συγκεκριμένη επεξεργασία ασκήθηκε νόμιμα ή αν, αντίθετα, παραβιάστηκε το δικαίωμα της πληροφοριακής αυτοδιάθεσης των θιγόμενων προσώπων και της ιδιωτικής ζωής, υπακούει τόσο στο κριτήριο κατά πόσο η επεξεργασία αυτή εξυπηρέτησε το συμφέρον της πληροφόρησης της κοινής γνώμης, όσο και στο κατά πόσο η εξεταζόμενη προσβολή ήταν στο πλαίσιο της αρχής της αναλογικότητας αναγκαία για την άσκηση του δικαιώματος πληροφόρησης (βλ. υπ' αριθμ. 100/31.1.2000 απόφαση της Αρχής, σελ. 7).

Ειδικά εφόσον πρόκειται για πρόσωπα της δημόσιας ζωής ή θέματα δημοσίου ενδιαφέροντος, η ανάγκη ενημέρωσης του κοινού είναι εντονότερη. Για το λόγο αυτό το ΕΔΔΑ αναγνωρίζει το ρόλο των δημοσιογράφων ως δημόσιων φρουρών ("public watchdogs"), ήτοι την ελεγκτική λειτουργία του Τύπου, η οποία καλύπτει τη δυνατότητά του να στηλιτεύει τα κακώς κείμενα με τη δημοσιοποίηση και δημόσια κριτική τους. Οι ασκούντες δημόσιο λειτούργημα ... δεν δύνανται να εκφύγουν του δημοσιογραφικού ελέγχου και της άσκησης οξείας κριτικής, προκειμένου η κοινή γνώμη να βεβαιωθεί ότι ... ανταποκρίνονται στα δημόσια καθήκοντά τους και το σκοπό της αποστολής τους.

.....
Το δικαιολογημένο ενδιαφέρον καλύπτει και εκδηλώσεις δημοσίων προσώπων οι οποίες, ανεξάρτητα από τον τρόπο που γίνονται, μπορούν να θεωρηθούν ότι αφορούν τα πλαίσια της ανατεθειμένης σ' αυτούς δημόσιας λειτουργίας, η οποία ως εκ της φύσεως και του είδους των εκπληρούμενων καθηκόντων υπόκειται σε δημόσιο έλεγχο και κριτική. ... Έτσι ο έλεγχος της περιουσιακής κατάστασης ... είναι ζήτημα που ενδιαφέρει την δημόσια γνώμη και μπορεί να συνδέεται με ευρύτερο πρόβλημα λειτουργίας του θεσμού ... με ότι αυτό συνεπάγεται όσον αφορά την ενδεχόμενη πολιτική ευθύνη των αρμοδίων.

.....
Ως δημόσια πρόσωπα κατά το ΕΔΔΑ νοούνται τα πρόσωπα που κατέχουν κάποια δημόσια θέση ή/και χρησιμοποιούν δημόσιο χρήμα ή ακόμα και όλοι όσοι διαδραματίζουν κάποιο ρόλο στη δημόσια ζωή είτε την πολιτική, την οικονομική, την καλλιτεχνική, την κοινωνική, την αθλητική ή οποιουδήποτε άλλου τομέα της δημόσιας ζωής (βλ. απόφαση ΕΔΔΑ Καρολίνα του Ανόβερο κατά Γερμανίας, 24.6.2004).

⁴ www.dpa.gr

Η αρχή της αναλογικότητας επιβάλλει η δημοσιοποίηση, στο πλαίσιο άσκησης δημοσιογραφικού επαγγέλματος, στοιχείων-ντοκουμέντων που περιέχουν προσωπικά δεδομένα να καθίσταται απολύτως αναγκαία για την ενημέρωση του κοινού, ήτοι για δημοσιογραφικούς αποκλειστικά σκοπούς.

Ανεξαρτήτως του τρόπου συλλογής των πληροφοριών και πέραν του ότι η συλλογή αυτή συνιστά υπό προϋποθέσεις ποινικό αδίκημα ... η ύπαρξη δημοσίου ενδιαφέροντος, ήτοι το δικαίωμα του κοινού στην πληροφόρηση και το αντίστοιχο δημοσιογραφικό καθήκον προς ενημέρωση δικαιολογεί, κατ' αρχήν αν συντρέχουν και οι λοιπές προϋποθέσεις του νόμου, την δημοσιοποίηση ... Παράνομη δημοσιογραφική έρευνα δεν σημαίνει πάντα και παράνομη δημοσίευση και αντίστροφα, πληροφορίες που αποκτήθηκαν με νόμιμο τρόπο δεν συνεπάγονται υποχρεωτικά και τη νομιμότητα της δημοσίευσής τους (βλ. Ι. Καράκωστας, Προσωπικότητα και Τύπος, εκδ. Α. Σάκκουλα, 2000, σελ. 178).

.....
Ο Τύπος, εξάλλου, σύμφωνα με τις προαναφερθείσες αποφάσεις ΕΔΔΑ εκπροσωπεί πράγματι ένα από τα μέσα που διαθέτουν οι υπεύθυνοι πολιτικοί και η κοινή γνώμη για να βεβαιωθούν ότι οι δικαστές ανταποκρίνονται στις υψηλές τους ευθύνες σύμφωνα με τον σκοπό της αποστολής που τους έχει ανατεθεί. Εάν ήταν διαφορετικά, ο Τύπος δεν θα μπορούσε να παίξει τον απαραίτητο ρόλο του «δημόσιου φρουρού» (“public watchdog”).

Πρέπει, επίσης, να σημειωθεί ότι για την διασφάλιση της διαφάνειας και του ηθικού κύρους των δικαστών καθιερώνεται η υποχρέωση δήλωσης της περιουσιακής κατάστασής τους σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3327/2005 «περί μέτρων ενίσχυσης του εσωτερικού ελέγχου και της διαφάνειας στη Δικαιοσύνη» (που συμπληρώνει τον ν. 3213/2003 «για τη δήλωση και έλεγχο περιουσιακής κατάστασης βουλευτών, δημοσίων λειτουργών και υπαλλήλων, ιδιοκτητών μέσων μαζικής ενημέρωσης και άλλων κατηγοριών προσώπων»). Επιτρέπεται δε η δημοσίευση στον τύπο των παραπάνω δηλώσεων υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπουν οι διατάξεις αυτές.

Επομένως, η δημοσιοποίηση της περιουσιακής κατάστασης (προσωπικά δεδομένα μη ευαίσθητου χαρακτήρα) του υιού του Προέδρου του Αρείου Πάγου είναι νόμιμη, κατά τον ν. 2472/97, εφόσον με τον τρόπο αυτό ελέγχεται ο πατέρας του, Πρόεδρος του Αρείου Πάγου, όπως και ο ίδιος ρητώς αποδέχεται, που αναμφιβόλως είναι δημόσιο πρόσωπο, οι δραστηριότητες του οποίου όσον αφορά (άμεσα ή έμμεσα) την άσκηση του δημοσίου λειτουργήματός του υπόκεινται σε έλεγχο, όπως όλων των δημόσιων προσώπων. Εάν ήταν διαφορετικά, δημόσια πρόσωπα, και προεχόντως οι δικαστές, η δράση των οποίων ιδίως ως προς τις οικονομικές δοσοληψίες τους πρέπει να είναι ανεπίληπτη και να υπόκειται ενόψει κυρίως της φύσεως και της αποστολής του λειτουργήματός τους σε δημόσιο έλεγχο και κριτική, θα εξέφευγαν του ελέγχου. Για τον ίδιο λόγο η Αρχή έκρινε σε προηγούμενες αποφάσεις της (βλ. αποφάσεις με αριθ. 24, 25, 26/2005), με αφορμή την τηλεοπτική αποκάλυψη του παραδικαστικού κυκλώματος, ότι κάθε πρόσωπο (ακόμη και μη δημόσιο πρόσωπο) που φέρεται να εμπλέκεται σε ζήτημα δημοσίου ενδιαφέροντος νόμιμα δημοσιοποιήθηκε, καθώς, ειδάλλως θα εξέφευγαν με πλάγιους τρόπους του δημοσιογραφικού ελέγχου όσοι δικαστές παραβαίνουν τον όρκο τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

3. Όσον αφορά τον τρόπο συλλογής των στοιχείων που δημοσιοποιήθηκαν

Η Αρχή έχει ήδη κρίνει (βλ. με προηγούμενες αποφάσεις της με αριθ. 24/25, 26/2005) ότι ανεξάρτητα από τον τρόπο συλλογής των στοιχείων που δημοσιοποιούνται, ακόμα και αν αυτός είναι παράνομος, ζήτημα μόνο αποτελεί, όπως προαναφέρθηκε, εάν είναι νόμιμη (ή μη) η δημοσιοποίηση, επειδή υπερέχει (ή όχι) στην κρινόμενη περίπτωση το δικαίωμα του κοινού στην πληροφόρηση. Στη συγκεκριμένη δε περίπτωση και για τους λόγους που αναπτύχθηκαν υπερέχει

το δικαίωμα του κοινού στην πληροφόρηση των επίμαχων στοιχείων περιουσιακής κατάστασης, και κατά συνέπεια η δημοσιοποίηση των εν λόγω στοιχείων είναι νόμιμη.

4. Εφαρμογή των ειδικών περί τύπου διατάξεων και των διατάξεων για την προστασία της προσωπικότητας

Όσον αφορά την ενδεχόμενη προσβολή της προσωπικότητας από ανακριβείς, υβριστικές ή συκοφαντικές αναφορές στο πρόσωπο του Προέδρου του Αρείου Πάγου ή του υιού του, μπορεί να αντιμετωπισθεί επαρκώς με τις ειδικές περί τύπου διατάξεις καθώς και με τις διατάξεις για την προστασία της προσωπικότητας.».

10.1. Μελέτησα τα δημοσιεύματα της εφημερίδας «Χαραυγή» ημερομηνίας 7.10.2013 με τίτλο: «Με ακάλυπτα δάνεια ο Αντρέας Θεμιστοκλέους» και ημερομηνίας 8.10.2013 με τίτλο: «Κύριε Ιωνά συλλάβετε τον, μπορείτε;» και από το περιεχόμενο τους δεν εντοπίζω οποιαδήποτε διασύνδεση των εν λόγω λογαριασμών του παραπονούμενου με κριτική σε άσκηση δημόσιας εξουσίας, ούτε συγκεκριμένη αναφορά σε οποιαδήποτε παρανομία. Συνεπώς στην υπό εξέταση περίπτωση η εν λόγω εφημερίδα δεν διαδραμάτισε ρόλο «δημόσιου φρουρού» (“public watchdogs”) αφού δεν άσκησε δημόσιο έλεγχο και ως εκ τούτου απορρίπτονται οι ισχυρισμοί των δικηγόρων της εφημερίδας ότι τα επίμαχα δημοσιεύματα αφορούσαν δημοσιογραφική ενημέρωση του κοινού και δημόσια κριτική σε δημόσιο πρόσωπο στο πλαίσιο δημοσιογραφικού ελέγχου προκειμένου η κοινή γνώμη να βεβαιωθεί ότι οι βουλευτές που ασκούν δημόσιο λειτουργήμα (ήτοι ο κ. Θεμιστοκλέους) ανταποκρίνονται στα δημόσια καθήκοντα τους.

10.2. Στο σημείο αυτό θέλω να τονίσω ότι σε καμία περίπτωση οι νόμιμες οφειλές και/ή υποχρεώσεις προς Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα, αλλά ακόμη και σε άλλα φυσικά και/ή νομικά πρόσωπα, αποτελούν αιτία και/ή δικαιολογία και/ή αφορμή ώστε οποιοσδήποτε να τις επικαλείται και/ή δημοσιοποιεί με σκοπό να εμποδίσει οποιοδήποτε επώνυμο και/ή δημόσιο πρόσωπο και/ή δημόσιο λειτουργό να εκφράσει ελεύθερα τις απόψεις του και/ή να ασκήσει τα καθήκοντα του.

10.3. Όσο αφορά τον ισχυρισμό ότι υπήρχε δικαιολογημένο ενδιαφέρον του κοινού να γνωρίζει (ονοματεπώνυμο, ιδιότητα βουλευτή, υπόλοιπο λογαριασμού του σε συγκεκριμένη ΣΠΕ) λόγω της βουλευτικής ιδιότητας του κ. Θεμιστοκλέους, τονίζω ότι για την επεξεργασία δεδομένων για δημοσιογραφικούς σκοπούς ισχύει ο περιορισμός για την προστασία της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής και για τα δημόσια πρόσωπα. Σταθμίζοντας το δικαίωμα πληροφόρησης της κοινής γνώμης έναντι του δικαιώματος προστασίας των προσωπικών δεδομένων του παραπονούμενου, καταλήγω στα εξής συμπεράσματα:

(α) Η οφειλή οποιοδήποτε χρηματικού ποσού σε Τράπεζες και/ή Συνεργατικά Πιστωτικά Ιδρύματα δεν αποτελεί ποινικά κολάσιμη πράξη και/ή συμπεριφορά.

(β) Επίσης η καθυστέρηση αποπληρωμής χρέους σε Τράπεζες και/ή Συνεργατικά Πιστωτικά Ιδρύματα δεν αποτελεί ποινικά κολάσιμη πράξη και/ή συμπεριφορά.

(γ) Η δημοσίευση της εφημερίδας «Χαραυγή» επακριβώς του ποσού ύψους €126.032 ευρώ ως οφειλόμενου κατά την 30/04/13 από τον Βουλευτή κ. Θεμιστοκλέους προς τη

ΣΠΕ Κρασοχωριών παραβιάζει τις αρχές της Νομιμότητας και της Αναλογικότητας του άρθρου 4(1)(α)(γ) του Νόμου, αφού θεωρώ ότι δεν είναι θεμιτό να δημοσιοποιούνται τα οικονομικά δεδομένα ακόμα και των δημοσίων προσώπων χωρίς να υπάρχει νομική υποχρέωση και επειδή πρέπει να προστατεύεται η ιδιωτική ζωή όταν δεν υπάρχει διασύνδεση των προσωπικών δεδομένων με τη δραστηριότητα και/ή εμπλοκή στη δημόσια ζωή.

(δ) Το δημοσίευμα με τίτλο «Κύριε Ιωνά συλλάβετε τον, μπορείτε;» αποκαλύπτει προσωπικά δεδομένα του εν λόγω βουλευτή. Παραθέτω το σχετικό δημοσίευμα:

«Έχει αποκαλυφθεί ότι ενός βουλευτή, του οποίου το όνομα είναι Ανδρέας Θεμιστοκλέους, ο πιστωτικός του λογαριασμός παρουσιάζει καθυστερήσεις ύψους 126.032 ευρώ και ακάλυπτο χρηματικό ποσό ύψους 84.265 ευρώ. Υπάρχουν έντονες υποψίες στην περιφέρεια των Κρασοχωριών ότι τα λεφτά θα χαθούν.

Επειδή υπάρχει έντονη φημολογία αλλά και έντονη ανησυχία ότι τα χρήματα θα χαθούν, τι θα πράξετε κύριε Ιωνά Νικολάου; Για τον Χρίστο Αλέκου και Βενιζέλο Ζανέττο με τις υποψίες τους συλλάβατε, δεν είναι έτσι; Ξέχασα υπάρχει μία σημαντική διαφορά.

Οι δύο συλληφθέντες είναι στελέχη του ΑΚΕΛ, ο άλλος είναι βουλευτής του ΔΗΣΥ. Έτσι είναι που απαιτείτε σεβασμό στους θεσμούς; Ποιους αλήθεια θεσμούς αφού τους έχετε καταρρακώσει;».

Επαναλαμβάνω ότι δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητες μου να εξετάσω αν ένα δημοσίευμα είναι δυσφημιστικό. Αρμοδιότητα μου είναι να εξετάσω αν στο εν λόγω δημοσίευμα παραβιάζεται η νομοθεσία περί προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Στο πιο πάνω δημοσίευμα η αναφορά ότι ο πιστωτικός λογαριασμός του βουλευτή Ανδρέα Θεμιστοκλέους παρουσιάζει καθυστερήσεις ύψους €126.032 ευρώ και ακάλυπτο χρηματικό ποσό ύψους €84.265 ευρώ αποτελεί παραβίαση της νομοθεσίας περί προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και ως ανέφερα πιο πάνω δεν εντοπίζω οποιαδήποτε διασύνδεση του εν λόγω λογαριασμού του παραπνοούμενου με κριτική σε άσκηση δημόσιας εξουσίας, ούτε συγκεκριμένη συμπεριφορά σε οποιαδήποτε παρανομία.

Επιπρόσθετα των πιο πάνω πρέπει να ληφθεί υπόψη και ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αναφέρεται στην Προστασία Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και συγκεκριμένα στο Άρθρο 8:

1. Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν.

2. Η επεξεργασία αυτών των δεδομένων πρέπει να γίνεται νομίμως, για καθορισμένους σκοπούς και με βάση τη συγκατάθεση του ενδιαφερομένου ή για άλλους θεμιτούς λόγους που προβλέπονται από το νόμο. Κάθε πρόσωπο δικαιούται να έχει πρόσβαση στα συλλεγμένα δεδομένα που το αφορούν και να επιτυγχάνει τη διόρθωσή τους.

3. Ο σεβασμός των κανόνων αυτών υπόκειται στον έλεγχο ανεξάρτητης αρχής.

Συμπερασματικά πιστεύω ότι έχουμε υποχρέωση Νομική και ηθική να είμαστε προσηλωμένοι στις πιο πάνω αρχές και να μην γινόμαστε συνεργοί σ' ένα σύστημα

ασύδοτου προσβολής της προσωπικότητας ανθρώπων όσον αφορά την Ιδιωτική τους ζωή και τα περιουσιακά τους στοιχεία.

Εκεί που χρειάζεται δημοσιοποίηση για σκοπούς ικανοποίησης και του Περί Δικαίου αισθήματος του λαού μπορεί να γίνει, όταν πραγματικά Επώνυμα και/ή Δημόσια πρόσωπα εμπλέκονται σε παράνομες και/ή αξιόποινες πράξεις ή διαπλοκές χρησιμοποιώντας τις εξουσίες και/ή θέσεις τους.

11. Με βάση τα άρθρα 23(1)(στ) και 25(1)(2) του Νόμου ο Επίτροπος Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα έχει αρμοδιότητα να επιβάλλει διοικητικές κυρώσεις:

«25.-(1) Ο Επίτροπος μπορεί να επιβάλλει στους υπεύθυνους επεξεργασίας ή στους τυχόν εκπροσώπους τους τις ακόλουθες διοικητικές κυρώσεις, για παράβαση των υποχρεώσεων τους που απορρέουν από τον παρόντα Νόμο και από κάθε άλλη ρύθμιση που αφορά την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα:

(α) Προειδοποίηση, με αποκλειστική προθεσμία για άρση της παράβασης,

(β) χρηματική ποινή μέχρι τριάντα χιλιάδες ευρώ (€30,000),

(γ) προσωρινή ανάκληση άδειας,

(δ) οριστική ανάκληση άδειας,

(ε) καταστροφή αρχείου ή διακοπή επεξεργασίας και καταστροφή των σχετικών δεδομένων.

(2) Οι υπό στοιχεία (β), (γ), (δ) και (ε) διοικητικές κυρώσεις που αναφέρονται στο εδάφιο (1) επιβάλλονται πάντοτε ύστερα από ακρόαση του υπεύθυνου επεξεργασίας ή του εκπροσώπου του. Είναι ανάλογες προς τη βαρύτητα της παράβασης που καταλογίζεται. Οι υπό στοιχεία (γ), (δ) και (ε) διοικητικές κυρώσεις επιβάλλονται σε περιπτώσεις ιδιαίτερα σοβαρής καθ' υποτροπήν παράβασης. Χρηματική ποινή δύναται να επιβληθεί σωρευτικά και με τις υπό στοιχεία (γ), (δ) και (ε) κυρώσεις. Αν επιβληθεί η κύρωση της καταστροφής αρχείου, για την καταστροφή ευθύνεται ο υπεύθυνος επεξεργασίας αρχείου, στον οποίο δύναται να επιβληθεί και χρηματική ποινή για μη συμμόρφωση.».

Λαμβάνοντας υπόψη τα πιο πάνω διαπιστώνω ότι υπήρξε παράβαση του Νόμου από την εφημερίδα «Χαραυγή» και λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι η πρώτη φορά που υποβάλλεται παράπνομο εναντίον της πιο πάνω εφημερίδας αποφάσισα να επιβάλω στην καθ' ης το παράπνομο εφημερίδα «Χαραυγή» τη διοικητική κύρωση της χρηματικής ποινής ύψους €500 (πεντακόσιων ευρώ).

Γιάννος Δανηλίδης
Επίτροπος Προστασίας Δεδομένων
Προσωπικού Χαρακτήρα

Ημερομηνία: 7 Απριλίου 2014

ΜΠΑΠ